

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 133/2026
05.02.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлана Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Александра Степановића и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничаром, у кривичном предмету окривљеног Ненада Илића и других, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Ненада Илића, адвоката Светислава Бојића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 483/22 од 10.04.2025. године и Апелационог суда у Београду Кж1 815/25 од 13.11.2025. године, у седници већа одржаној дана 05.02.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као неблагоприятан, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ненада Илића, адвоката Светислава Бојића, поднет правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 483/22 од 10.04.2025. године и Апелационог суда у Београду Кж1 815/25 од 13.11.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К 483/22 од 10.04.2025. године, у ставу I изреке, окривљени Ненад Илић оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од седам година, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 14.07.2022. године па до упућивања у завод за извршење казне затвора. На основу члана 87. став 2. КЗ у вези члана 248. став 8. КЗ окривљеном Ненаду Илићу изречена је мера безбедности одузимања предмета и то опојних дрога чија врста, количина и паковања су ближе описана у изреци пресуде. Окривљени Ненад Илић је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем. У ставу II изреке пресуде, окривљени Ненад Илић је, на основу члана 423. тачка 2) ЗКП, ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 3. у вези става 1. и 2. КЗ. На основу члана 87. став 2. КЗ у вези члана 348. став 6. КЗ изречена је мера безбедности одузимања предмета ближе описаних у изреци пресуде и сходно члану 265. КЗ одлучено да трошкови кривичног поступка у овом делу падају на терет буџетских средстава суда. Истом пресудом, у ставу III изреке, окривљена АА је, на основу члана 423. тачка 2) ЗКП, ослобођена од оптужбе да је извршила кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних

дрога из члана 246. став 1. КЗ у вези члана 33. КЗ, па је сходно члану 265. ЗКП одлучено да трошкови кривичног поступка у овом делу падају на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 815/25 од 13.11.2025. године одбијена је жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду у делу којим се побија пресуда у ставу I и III изреке, као и жалбе бранилаца окривљеног Ненада Илића, адвоката Светислава Бојића и адвоката Теодоре Зорић у целости, и пресуда Вишег суда у Београду К 483/22 од 10.04.2025. године у ставу I и III изреке потврђена, док је жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду у делу у којем се побија став II изреке пресуде усвојена и пресуда у делу у ком је окривљени Ненад Илић ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 3. у вези става 1. и 2. КЗ укинута и враћена првостепеном суду на поновно суђење.

Против наведених правноснажних пресуда у осуђујућем делу, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Ненада Илића, адвокат Светислав Бојић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости и преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног због кривичног дела неовлашћена производња у стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ осудити на блажу казну затвора.

Врховни суд је у седници већа, одржаној у смислу одредаба члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Ненада Илића, адвоката Светислава Бојића, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је неблаговремен.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП прописано је да због повреда тог законика (члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4.) учињених у првостепеном и поступку пред апелационим односно другостепеним судом, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек. Наведени рок важи и рачуна се исто и за браниоца окривљеног јер су одредбом члана 71. тачка 5) ЗКП права браниоца одређена и ограничена садржином права окривљеног.

У конкретном случају, из списка предмета утврђује се да је окривљеном Ненаду Илићу пресуда Апелационог суда у Београду Кж1 815/25 од 13.11.2025. године достављена 09.12.2025. године, па како је његов бранилац, адвокат Светислав Бојић, захтев за заштиту законитости поднео дана 21.01.2026. године, након протока рока од 30 дана прописаног одредбом члана 485. став 4. ЗКП, то је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног неблаговремен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 1) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић